

Gastric Cancers in Finnish Patients after Cure of *Helicobacter pylori* Infection: a Cohort Study

Timo U. Kosunen¹, Eero Pukkala^{2,3}, Seppo Sarna⁴, Kari Seppälä⁵, Arpo Aromaa⁶, Paul Knekt⁶, Hilpi Rautelin^{1,7,8}

Int J Cancer, julkaistu verkossa 22.3.2010

Helikobakteerin häätö vähentää mahasyövän riskiä

Helikobakteerin häätö vähentää merkittävästi riskiä sairastua mahalaukun syöpään. Häätöhoidon edut tulevat kuitenkin esille vasta muutaman vuoden viiveellä.

Mahan limakalvolla elävän helikobakteerin aiheuttama tulehdus saa aikaan suurimmalla osalla IgA- ja IgG-vasta-aineiden nousun. Onnistuneen häätöhoidon myötä vasta-aineiden määrä vähenee seuraavien kuukausien aikana. Krooninen helikobakteeritulehdus johtaa osalla maha- tai pohjukaissuolihaavan syntyyn sekä atrofisen gastriitin, MALT-lymfooman ja mahasyövän kehittymiseen. Onnistuneen häätöhoidon myötä useat helikobakteeritulehduksen jälkiseuraukset parantuvat, mutta siitä, miten hoito vaikuttaa mahasyövän vaaraan, ei tiedetä riittävästi.

Tässä tutkimuksessa kartoitettiin häätöhoidon vaikutusta mahasyövän riskiin. Tarkastelun kohteena olivat kaikki vuosien 1986–1998 aikana Helsingin yliopiston serobakteriologian laitokseen helikobakteerivastaaainemääritykseen lähetetyt 26 700 potilaan seeruminäytteet. Näytteet jaettiin kolmeen ryhmään vasta-ainepositiivisuuden ja todennetun hoitovasteen perusteella. Potilaita 3 650 oli seurannan alussa vasta-ainepositiivisia, mutta heidän vasta-ainepitoisuutensa pieneni pian merkkinä onnistuneesta häätöhoidosta. Lisäksi oli 11 638 vasta-ainepositiivista potilasta, joiden vasta-ainearvon pienenemisestä ei saatu tietoa. Yhteensä 11 422 potilasta oli seurannan alussa vasta-ainenegatiivisia.

Keskimäärin kymmenen seurantavuoden aikana 72:lla tutkimukseen osallistuneella diagnosoitiin mahasyöpä. Seurannan alkuvuosina kaikissa potilasryhmissä todettiin 5–62 % kansallista keskiarvoa enemmän mahasyöpää, mutta erot eivät olleet merkittäviä. Kuudennessa seurantavuodesta alkaen onnistunut häätöhoito johti kuitenkin mahasyövän riskin huomattavaan pienenemiseen, sillä tässä ryhmässä mahasyövän ilmaantuvuus oli vain 14 % väestön keskiarvosta (95 %:n luottamusväli 0–75 %). Muissa ryhmissä ilmaantuvuus suhteessa väestön keskiarvoon pysyi alkuvuosien tasolla.

Tulokset viittaavat siihen, että mahasyövän kehitymisprosessissa on vaihe, jolloin syövän etenemistä ei voida enää estää. Tällöin syövän kehittyminen ei ole enää riippuvainen helikobakteerista tai sen häädöstä. Kunnes saadaan määritetyksi tarkemmin, milloin syövän eteneminen muuttuu vääjäämättömäksi, olisi suositeltavaa hoitaa potilaiden helikobakteeritulehdus sekä varmistaa häätöhoidon onnistuminen. ■

¹Helsingin yliopisto, Haartman-instituutti, bakteriologian ja immunologian osasto; ²Suomen Syöpärekisteri, Syöpätautien tilastollinen ja epidemiologinen tutkimuslaitos, Helsinki; ³Tampereen yliopiston terveystieteen laitos; ⁴Helsingin yliopiston kansanterveystieteen laitos; ⁵HYKS:n sisätautien klinikka; ⁶Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, Helsinki; ⁷HUSLAB, Helsinki; ⁸Department of Medical Sciences, University of Uppsala, Uppsala, Sweden